

АЛКОХОЛИСАНОСТ КАО УЗРОК САОБРАЋАЈНЕ НЕЗГОДЕ
(члан 297. ст. 1. у вези чл. 289. ст. 1 КЗ)

Када окривљени због своје алкохолисаности није на време уочио оштећеног који му је долазио у сусрет, и због тога је започео радњу скреатња у лево не уступивши оштећеном првенство пролаза, без обзира на чињеницу да се оштећени кретао брзином већом од дозвољене, тада је за изазивање саобраћајне незгоде крив окривљени, док оштећени има допринос у настанку незгоде, али не сноси кривицу за њен настанак.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени је оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, због чега му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора од 6 месеци са роком проверавања од 2 године.

Суд је утврдио да је окривљени конкретном приликом управљао возилом под дејством алкохола у количини од 1,99 промила, због чега на време није уочио мотоцикл оштећеног управо због своје своје алкохолисаности, тако да је отпочео радњу скретања у лево и на тај начин није уступио првенство пролаза оштећеном који је на раскрсници задржавао правац кретања, које утврђене суда има основ у налазу и мишљењу вештака психијатра. Суд је такође утврдио да је окривљени непосредно пре започетог скретања у лево, а нарочито приликом укључивања на леву коловозну траку, био дужан да се увери која је удаљеност и брзина мотоцикла оштећеног, односно да ли је скретање могао да изврши на безбедан начин јер је могао да види оштећеног, обзиром му се исти налазио у зони прегледности на удаљености од 53,9 метара, што произилази из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, а поред тога био је дужан да возилом управља неалкохолисан. Оштећени је, са друге стране, био дужан да се креће у оквиру дозвољене брзине при којој би успео да се заустави пре места конаткта. Међутим, управо због своје алкохолисаности окривљени није на време уочио оштећеног који му је долазио у сусрет и због тога је започео радњу скреатња у лево не уступивши оштећеном првенство пролаза. Због тога чињеница да се оштћени кретао брзином већом од дозвољене не наводи на други закључак осим да је ову саобраћајну незгоду изазвао окривљени а не оштећени, својом радњом, тако да је кривица окривљеног за саобраћајну незгоду неспорна, док оштећени има допринос њеном настанку због прекорачења брзине, али не сноси кривицу за њен настанак.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.1021/12 од 20.02.2013. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-1998/13 од 03.07.2013. године)